Dagens olyckor. Chaufför Axel Johansson från Värnamo, som natten till i går jämte en annan person var på hemväg från Malmö med en last socker, råkade på vägen mellan Markaryd och Ljungby slinta ned från bilens förstege, medan denna annu var i gång. Bilens bakhjul gick över honom och maskerade honom till döds. Han var 33 år gammal och gift.

— En 12-årig son till sågverksarbetaren Oskar Envall i Nässjö råkade under andjakt i söndags bli träffad i ena ljumsken av ett skott. Döden var ögonblicklig.

Sammanstötningar mellan militärer och civila. I söndags och i måndags hade svårartade uppträden ägt rum i Alvkarleby mellan militärer och civila. Bråket började i söndags e. m., då en korpral råkade i ordväxling med en arbetare. Den sistnämnde blev kullslagen på vägen och misshandlad. En lätt vad korpralen uppgivit skulle han först ha blivit antastad av den civile. På kvällen tågade ett 30-tal militärer från den vid Laxon förlagda avdelningen av Norra Ingenjörkår till idrottsplatsen, där ett våldsamt slagsmål uppstod mellan militärer och civila. Som tillhyggen användes bl. a. stenar och gardinstänger. Ett flertal personer erhöllo blessyrer.

Polis och militärpatruller kommo till platsen och lyckades skingra bråkmakarna.

I måndags kväll uppstodo ånyo oroligheter, och enligt uppgift skulle därunder 2 militärer ha misshandlats av civila.

Landsfiskal Magni i Alvkarleby har igångsatt utredning.

En dödskalle i slättermaskinen. Då en arrendator i V. Vingåker för några dagar sedan var sysselsatt med slåtterarbete, fastnade plötsligt ett runt, gulvitt föremål i slättermaskinen. Föremålet befanns vara ett synnerligen väl bibehållet kranium. Man förmodari att fyndet härror från någon av de närbelägna fornGravarna.

En bergstigningsbragd. De bekanta fjällmännen, kapten V. von Feilitzen, fotografen Borg Mesch och hans son Hjalmar Mesch samt en lappgosse bestego i torsdags i förra veckan fjälltoppen Helaujåkko, som förut aldrig blivit bestigen. Fjället ligger norr om Kebnekaise mellan dalgångarna Lilla och Stora Reitavagge. Bestigningen tog en tid av fjorton timmar. Toppen var synnerligen svårbestigen, och den högsta bergrygGen bestod av en glatt kam, dit fjällbestigarna endast en i sänder kunde ta sig upp.

Södra häradets vägstämma.

Beslutar att överlåta vägarna till fortsatt entreprenad.

Den med stort intresse motsedda stämman med södra häradets väghållningsskyldige ägde som nämnts i måndags rum å tingsstället Skogs i Levide. Det gällde att på nytt dryfta frågan om anordnandet av vägunderhållet inom häradet för de närmaste tre åren 1930—32. På vägstämma den 3 april beslöts, som bekant, att nytt entreprenadkontrakt icke skulle avslutas med A.-B. Vägförbättringar under nämnda tid, utan att vägstyrelsen skulle övertaga underhållet och utföra detsamma i egen regi. Sedermera ha emellertid ett 60-tal personer inom häradet genom länsstyrelsen ingått till vägstyrelsen med framställning om utlysande av ny vägstämma och denna frågas upptagande till ny behandling, vilken framställning vill-farits.

Intresset för frågan var påfallande livligt, och socknarna voro även nu allmänt representerade. Endast Träkumla och Hamra socknar saknade, som tidigare omtalats, ombud. Ett 20-tal enskilda hade jämväl infunnit sig.

Stämman inleddes, sedan fullmakterna granskats, med att vägstyrelsens ordförande, f. landsfiskal M. E. Svallingson, föredrog de i saken inkomna handlingarna. I den inkomna petitionen, vilken främst undertecknats av Hugo Pettersson, Myrungs i Linde, och Hj. Sjögren, Bander i Mästerby, och bland vars underteckNare även märktes häradets trenne landsfiskaler, åberopades såsom skäl för ett upphävande av beslutet av den 3 april, att man då räknat med anställande av en vägingeniör på Gotland, vilken förutsättning ej längre funnes. Vidare borde sparsamhet iakttagas, även om det gäller allmänna medel. Vägstyrelsen hade ej lyckats komma under Vägförbättringars anbud och hr H. N. Hermanssons kalkyler ansägo petitionärerna icke tillförlitliga.

Länsstyrelsen hade i sitt tillstyrkande till framställningen ansett det fördelaktigt, om väghållningen i södra häradet kunde under ytterligare tre år utföras av Vägförbättringar, så att bolagets entreprenadtid samtidigt utgånge för både norra och södra häradena.

Från A.-B. Vägförbättringar förelåg ett nytt anbud av den 25 juli, vilket upptog en årlig entreprenadsumma av 174,000 kr., varvid dock bolaget förband sig att årligen påföra 4,000 kbm. makadam efter en i samråd med vägstyrelsen upprättad plan.

Vägstyrelsen hade låtit utarbeta två alternativa förslag till inkomst- och utgiftsstat för år 1930. Däresl beslutat av den 3 april skulle genomföras komme utdebiteringen att uppgå till 26 öre pr fyrk. om inkopet av nya maskiner omedelbart skulle likvideras, eller till 20 öre, om nödiga medel skulle anskaffas genom upplåning. Den uppgift, som framlagts vid förra stämman, att 70 proc. kunde påräknas i statsbidrag för maskinanskaffning var vilseledande, då endast 25 proc. kunde erhållas. Dock kunde återstoden få amorteras på fem år under bidrag av automobilskattemedel. Därjemte entreprenadkontraktet förnyades skulle utdebiteringen kunna stanna vid 18 öre.

Sedan ordet förklarats fritt uppstod en livlig överläggning i frågan, varunder ordföranden allt som oftast måste slå klubban i bordet för att parlamentariska former skulle iakttagas.

Debatten inledes av hr E. Wannberg, Lau gård, som ansåg att ett på ordinarie stämma fattat beslut borde stå fast. Kostar maskinanskaffningen vägkassan något öre på fyrk, så får vägkassan också valuta i maskinerna. Hur skall det gå, om nu motsidan kommer och kräver att nästa beslut också skall upphävas? Yrkade att det fattade beslutet skulle stå fast.

Hr P. S. Lindstedt, Klintehamn, hade funnit det mindre smakligt att skriva på petitionen, men ansåg dock att situationen motiverade denna. Skillnaden på 70 proc. och 25 proc. i statsbidrag till maskinanskaffningen gör dock 35,000 kr. Missnöjet med vägbållningen torde ej heller vara så stort i sommar, då vägarna äro bättre hållna och för övrigt efterhand synas bli bättre. I fjol var väderleken så ogynnsam, att vägarna måste vara dåliga, vem som än skött dem. Av länsstyrelsens skrivelse kunde man möjligen få den uppfattningen, att hela länet sedermera kunde bli ett vägdistrikt. Det vore då bäst att bibehålla entreprenadtid så länge, vilket tal även ur skattebetalarsynpunkt måste förordas.

Hr Joh. Ahlsten, Alva, ansåg icke rådana omständigheter föreligga, som kunnat motivera denna nya stämma. Det vore kanske lika klokt, att Gotland icke fick särskild väginginiör — tal. var nämligen rädd för alltför mycket konsulenter och ingenjörer, i varje fall finge vi väl först söka utnyttja den, som vi få tillsammans med fastlandet. Vänta vi i tre år till, få vi kanske intet statsbidrag alls till maskinanskaffningen, men under tiden komma vägarna att bli i sådan saknad av grus att det kommer att kosta att få dem i stånd igen. Den sida, som förlorade vid denna stämma, finge nu nu gå till länsstyrelsen med en ny petition, och på det sättet kunde man ju springa som yra hönS. Tal. instämde i hr Wannbergs yrkande.

Hr Herman Larsson, Garda, höll före, att om beslutet nu bleve ett annat än sist, den förlorande sidan denna gång kanske skulle ha bättre förmåga att bibehålla sitt lugn. Eljest visste ingen, var det komme att sluta. Att vägarna äro bättre i sommar, är bara politik av vägbolaget, som hela tiden haft rena på, att saken åter skulle komma upp och därför försökt att ställa sig i bättre dager inför den nya stämman. Bifall till hr Wannbergs yrkande.

Hr Anton Jakobsson, Eke, framkastade frågan, vilket företag av dem, vilka Gotlands bönder själva skött, som gått bra. Det föregående beslutet tillskrev tal. vältaligheten vid stämman, tjallossningen och lövsprickningen.

Hr Hj. Sjögren, Mästerby, tackade dem, som tagit initiativet till petitionen, och påpekade en del knep vid frågans föregående behandling, såsom ajournerandet av stämman, att de, som vid första stämman ville låta bönderna sköta alltsammans, vid andra stämman kom med maskindriften o. s. v. Är vägstyrelsens grus månne bättre än vägbolagets? Bolagets vinst är icke större än mellan 4 och 5 proc. Vägstyrelsens administrationskostnader komma också att bli stora. Nu kan man anmärka på vägarna, och bolaget är skyldigt att avhjälpa bristerna, men sedan få vi betala själva, däreat vi anmärka på vägarna. Varför kan inte oppositionen själv bilda ett bolag och övertaga underhållet samt stoppa den stora vinsten i sina fickor? Ingen skulle motsätta sig detta, bara man finge garanti för att skatten stannade vid 18 öre.

Hr Aug. Lingström, Klintehamn, påpekade, att maskinerna efter någon tids slitning icke kunde i värde motsvara inköpskostnaderna. Tal. frågade också, om man kunde anse vägstyrelsens siffror exakta. Vägarna skola hållas i ordning efter vägsynernas krav, och detta kan komma att kosta mycket mer, än man nu räknar med.

Hr J. Niklasson, Lojsta, ansåg att det var en farlig lek, man gett sig in på, då man icke låter fattade beslut stå kvar. Lysanar länsstyrelsen till den ena parten, så får den väl också tillmötesgå den andra. Tal. framförde återigen klagomål mot Sudle klase vägarna i Lojsta. På vägen mellan Lojsta och Frojel får man köra på stubbar och grundsten. Vägbolaget passar på att grusa, då vägen är upptorkad. Vägsynenämnden påsynade brister på vägen Etelhem—Lojsta, men de avhjälptes aldrig. Så lätt sluppo icke naturavhjälparne undan på sin tid. Efter tre år komma alla vägar att behöva grundförbättras.

Hr Th. Hansén, Vamlingbo, tyckte att petitionärerna vore i gott sällskap, då de ha länsstyrelsen och landsfiskalerna på sin sida. Det kan ej förnekas, att våra vägar ha blivit bättre. Bolaget har kört nästan lika mycket grus som bönderna och hyvlingen sker ju bara på kanterna. Grusning sker nu 3 å 4 gånger på året. Majoriteten vid förra vägstämman hade ej varit så stor, varför det ej vore så farligt att saken blivit upptagen på nytt.

Hr H. N. Hermansson, Havdhem, föredrog en del uttalanden ur vägmästarnes tidskrift, vari en skarp kritik riktades mot entreprenadsystemet. Tal. hade nyss gjort en rundresa genom södra Sverige och sammanträffat med många vägstyrelseordförande. Samtliga hade gjort den erfarenheten, att det bleve både bättre och billigare, att styrelserna hade arbetet i egen regi.

Hr E. Wannberg, Lau gård: Skulle frågan ligga så till, att vägstyrelsens ledamöter ej anse sig kompetenta att övertaga vägunderhållet, ville tal. öppet och ärligt säga som sin mening, att de borde ge plats för andra. Det skulle vara skandal, om Gotlands södra härad ej skulle kunna uppdriva någon, som kan sköta den saken.

Ordföranden förklarade, att han hade tänkt att sitta sin valperiod ut, men om någon annan gjorde anspråk på platsen, ville han gärna träda tillbaka.

Hr Johan Jacobsson, Myrunge i Linde, ville ha mera grus på vägarna. Tal. tyckte att det var förståndigt av hr Sjögren att tacka initiativtagarna, enär han väl annars ej fick något tack själv.

Hr Sjögren: Vi skola klaga när inte vägarna äro som sig bör. Vad vi vinna från bolaget komma våra egna tjänstemän att ta, om styrelsen får hand om skötseln. Tal. var ansat att vägstyrelsen skulle övertaga vägarna och inköpa maskiner, därför att det är en fråga för dagen om staten skall övertaga underhållet.

Hr Ahlsten: Vad talar för att staten tar vägarna? Vi få 70 proc. i statsbidrag till inköp av maskiner 25 proc. strax och 45 att amortera lånen med. Försök inte att lura bönderna! Det blir bäst i längden att gå på som bolaget gör med hyvlingen, men vägarna gå mot förstningsgränsen, och de nyanlagda äro snart dåe. Vi vilja ha goda vägar till självkostnadspris.

Hr Herm. Steangård i Linde: Vi veta vad som skall betalas om bolaget får vara försäkrade för norra häradet? Om vi nu förnya kontraktet på 3 år kan kanske sedan båda vägdistrikten inköpa maskiner gemensamt.

PDF Creator - PDF4Free v2.0 http://www.pdf4free.com